

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Quanta quies sit & pax animæ, in latere Christi crucifixi sepultae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

ctum exprimit, verba pluscula ponere. Cùm enim pluribus id à Romanis contenderet, ne intempestivâ quâdam benevolentia niterentur, impedire passionem ipsius, illamque interposuisset celeberrimam vocem: *Fruentum Christi sum; dentibus bestiarum molar, ut panis mundus inveniar; ita proximè subdit: Immò blanditijs demulcere potius feram, ut mihi sepulchrum fiant, ut nihil de corpore meo relinquatur; ne cùm obdormiero, molestus cuiquam inveniar. Tunc ero verus JESU Christi discipulus, cùm mundus nec corpus meum viderit.* Hæc ille.

Quæ quidem quàm longè dissident ab consuetis votis ac studijs filiorum Adæ: quorum ea tam anxia cura est, ut quodammodo sibi ipsis etiam post fata superstitis, in ore vivant aut memoria mortalium, idq; unum præsertim tot laboribus tam operosè & miserè moliuntur.

Sed ista scilicet sanctorum peregrinorum, in Christi latere altè sepulcorum, Philosophia est, de intimo corde Christi despecti atque despreti hausta, & (ut ita loquar) de ipsis Crucifixi medullis deprompta; adeoq; non tantum ignota mundo, sed nec vulgo eorum, qui se spirituales præfiteantur, satis agnita.

§. 3.

Quanta quies sit & pax anima, in latere Christi Crucifixi sepulta.

cap: 3. & 10. Sanctus Job oppressus doloribus, & loquens in amaritudine animæ suæ, ad malorum suorum acerbitatem demonstrandam, non uno loco optabat fuisse quasi non esse, & de matris utero fuisse translatus ad tumulum, in quo subductus humanis oculis, malorum immunis requiesceret. *Nunc enim (inquit cap: 3.) dormiens silerem, & somno meo requiescerem: cum regibus & consulibus terræ, qui adificiant sibi solitudines.* Hoc est: qui in locis solitarijs atq; desertis magnifica

gnifica sibi Mausolea excitant, aut etiam in excisis rupium petris, curioso opere ac sumptuoso, monumenta sibi elaborant; ut ille Sobna Præpositus templi; de quo Isaias cap: 22.

Felix anima, quæ crucifixa mundo, sibiq; ac suis cupiditatibus planè mortua, sepulturam sibi invenit in corde Christi derelicti prorsus ac desolati, quod idcirco meritò locum appelles vastæ solitudinis; in illa spelunca divine Petræ, quam animæ in terris peregrinanti in sepulcri vicem & locum quietis diligenter excidit & adornavit divinus amor: ut hic quoque valeat illud Isaiæ: *Et erit sepulchrum, ejus gloriosum.* Gloriosum verò; sed non dulce minus & amabile; quippe quod quieti suavissimæ, & dulci sopori divinæ contemplationis est destinatum. Ibi enim verò *dormiens silet* contemplatrix anima: quia altum profectò arcanumq; silentium est, ubi desideriorum temporalium cessante tumultu, omniq; strepitu superfluarum curarum, tranquilla mens uni intendit dilecto, & cæteris mortua, illi soli vivit, intra cujus sinum per intimam contemplationem absconditur. Ut enim S. Gregorius: *Mortui in sepulchro abscondimur, cum mortificati exterius, in secreto interna contemplationis celamur.* Ibi *somno suo requiescit*: quia dulcis quidam somnus animæ, divina contemplatio est: quo capta & velut absorpta, obliviscitur omnium quæ foris sunt, & neque se ipsam jam sentiens, sopore quodam extatico, in amoris divini sinu placidissimè acquiescit.

Ibi (quod etiam ait S. Job) *non audit vocem exactoris*: quippe quæ mundo nihil debeat, quem pridem res suas sibi habere jussit; atque ex Apostoli monito, nemini quidquam se debere sentiat, nisi ut eum in Christo diligat, atq; (quod re ipsa omni ope connititur) eundem secum in Christi visceribus inveniat.

In ea igitur solitudine divini cordis, in isto sepulchro internæ contemplationis, conquiescit ac dormit suavissimè pere-

Isai. 11.

1.5. mor. c. 3.

Rom. 13.

peregrina nostra, felix, læta, secunda, imperturbabilis. Ut quæ jam non modò nihil eorum quæ mundi sunt desideret, sed neque ipsa cœli gaudia beatamque DEI contemplationem nimis anxie requirat: certa, quidquid ad se pertineat dilecto suo curæ esse; contenta interim ipso corde Christi crucifixi, in quo & paradysum, & cœlum, & DEUM inveniat, beatâ quadam imitatione & prægustatione consummantia in cœlo felicitatis. Ut proinde sanctâ quâdam dulcedine ebria, illas sibi Prophetæ voces usurpet: *In pace in id ipsum*

Ps. 4. dormiam & requiescam. Quarum etiam vocum suavitate captus, in suâ ad DEUM conversionis exordijs S. Augustinus
8. 9. confess. exclamabat (ut ipse loquitur) *clamore alto cordis sui: ô in pace!*
5. 4. *ô in id ipsum! ô quid dixit, obdormiã & somnum capiam!*

Ad extremum observo, quiddam his affine inveniri apud B. Justinianum in triumphali Christi agone cap. 11. ubi & ipse ad locum Matthæi 23. aspiciens: *Qui sunt* (inquit) *peregrini hi, pro quorum sepultura, pretio sanguinis, figuntur ager? Peregrinos illos utique dixerim, qui hujus vite veniunt blandimenta, qui in hoc mundo, amando nihil possident, &c. Horum verò peregrinorum* (subdit) *spiritualis sepultura, pax est, & mentis tranquillitas. Qui talis est, frequenter se ab hominum occultat tumultibus, seque in cordis sui* (adde tu, & cordis Christi) *secreto, tanquam in sepulchro collocat, quatenus liberius etiam per contemplationis studium*

Job 5. *DEO vacare liceat. Addit: De hoc sepulchro legitur sic: Ingredieris in abundantia sepulchrum, sicut infertur acervus tritici in tempore suo. Ad quæ nimirum Jobi verba rursum*

1. 6. Mor. c. Gregorius: *Quid enim sepulchri nomine, nisi contemplativa vita signatur: quæ nos quasi ab hoc mundo mortuos sepeliat, dum à terrenis desiderijs susceptos in intimis abscondit? Ab exteriori quippe vita mortui, etiam sepulti per contemplationem fuerant, quibus Paulus dicebat: Mortui enim estis, & vita vestra abscondita est cum Christo in DEO. Sic ibi.*